

[Finansministeren.]

uvirksomme i Statskassen, men gaar ud i Produktionen til Byggeri og anden Anlægsvirksomhed, hvortil de samme Beløb ellers maatte skaffes til Veje ved Laan, hvad der vilde formindske de disponible Midler paa Laanemarkedet med tilsvarende Beløb. Det ærede Medlem burde ogsaa tænke paa de 32 Millioner, der i 1937—38 er anvendt i direkte Støtte til Landbruget, til Kornordning, Smørordning, Gældssanering, Grundforbedringer m. v. Mener det ærede Medlem, at disse Penge har haft en mindre Værdi, end hvis de var blevet hos de Skatteydere, som har betalt den overordentlige Tillægs-skat og Merindkomsts-kat?

Naar det ærede Medlem i det hele tog Afstand fra min Udtalelse om, at Skatter er værdiskabende, kan jeg ikke andet end undres over en saadan Mangel paa samfundsmæssig Forstaaelse hos det ærede Medlem. Vil det ærede Medlem virkelig benægte, at de offentlige Udgifter til Udvikling og Dygtiggørelse af den opvoksende Slægt, til de syges Genvindelse af Helbred og Arbejds-kraft, til Opretholdelse af Hjemmene, naar Arbejdsindtægten svigter, til Fremme af Erhvervs-livet, til Udbygning af vort Vej-net — vil det ærede Medlem benægte, at det her drejer sig om Værdier, som ogsaa er af stor samfundsvøkonomisk Betydning, Værdier, som ethvert fremskredent Samfund baade for Nutidens og for Fremtidens Skyld maa værne om? Jeg tror, at det ærede Medlem bør tænke dette Problem dybere igennem; saa vil han sikkert komme til en noget anden Erkendelse.

Det ærede Medlem fremsatte dernæst den Bemærkning, at han intet havde at ændre i de Tal, han havde brugt i sin Om-tale af Skatte-trykket. Det synes jeg nu ikke det ærede Medlem staar sig ved at fastholde. Det ærede Medlem brugte med Hensyn til den kommunale Skatteudskrivning det samme Tal paa over 600 Mill. Kr. som det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby, og jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem kender mine Kommentarer til dette Tal. Dem bør det ærede Medlem dog vist for sin egen Skyld tage i Betragtning ved fremtidig Brug af dette Materiale, thi som de gamle Romere sagde: At fejle er menneskeligt, men at fremture i Fejltagelsen er skammeligt.

Jeg kommer saa til det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby. Det ærede Medlem mødte paa ny i Forgaars frem i fuld Krigsmaling trods min indgaaende Paavisning af den Række Brølere, som det ærede Medlem i sin første Tale havde gjort sig skyldig i, og som var saa grove, at jeg roligt tør sige, at havde

det været en psykoteknisk Prøve i Talbe-handling, det ærede Medlem havde været oppe til, vilde han være dumpet med Glans. At det ærede Medlem nu ufortrødent tog fat igen, hvor han slap sidst, forundrer mig ikke. Jeg ved af tidligere Erfaring, at der ikke er noget, der bider paa det ærede Medlem.

Hvad det ærede Medlems sidste Indlæg angaar, nytter det ikke det ærede Medlem nu at prøve paa at rumstere med nogle andre Tal. Det var saa heldigt, at det ærede Medlem i sin første Tale havde specificeret sine Tal saa meget, at jeg kunde se, hvor de stammer fra, saa at jeg Punkt for Punkt kunde paavise, hvor Fejlene ligger. Og de Slutresultater, jeg kom til, ud fra det samme Materiale, som det ærede Medlem selv benyttede, bliver han nødt til at lade staa. Det ærede Medlem kan naturligvis som sin Opfattelse hævde, at Kommunens Overskud ved Driften af de kommunale Værker bør henregnes til Skatterne, men det ærede Medlem bør nøjes med det reelle Overskud og kan ikke sætte det op til det Tal, han har nævnt. Det ærede Medlem mener ved Beregningen af dette Overskud at kunne se bort fra Renter og Afskrivninger. Disse er efter hans Mening den Slags underfundige Posterings, hvormed de kommunale Kontorer paa Papiret tryller større eller mindre Beløb af det indgaaede Afgifts-beløb bort. Jeg gad vidst, om det ærede Medlem ikke selv i sin Bedrift praktiserer den samme Tryllekunst. Jeg vil tro, at det ærede Medlem trækker Renter af Laan af Driftskapital fra, inden han opgør sin Nettoindtægt, og jeg tør garantere det ærede Medlem for, at det ærede Medlem ikke finder nogen industridrivende, som ikke i sit Driftsregnskab afskriver paa sine Anlæg for at dække den aarlige Forringelse i disses Værdi, ellers vilde han jo sætte Penge til i Driften paa dette Punkt. Det ærede Medlem bliver derfor nødt til at acceptere det Tal, jeg har angivet for disse kommunale Driftsoverskud; det er ikke omkring 120 Mill. Kr., men omkring 45 Mill. Kr.

Det ærede Medlem nævnte med Hensyn til min Korrektion af hans Tal, at der i disse ogsaa var indbefattet kirkelige Afgifter, og at disse Afgifter ogsaa er en Slags Skatter. Ja, det er naturligvis rigtigt nok, men naar man vil sammenligne to Perioder, maa man selvfølgelig ikke tage disse Afgifter med i den ene Periode og ikke i den anden, og det er det, det ærede Medlem har gjort. Det ærede Medlem paastod ogsaa nu, at de Motorskatter, som anvendes til særlige Vejformaal, egentlig skulde lægges